

பிஸ்மில்லா ஹிர் ரஹ்மா ஹிர் ரஹீம்.

பெண் புத்தி மாலை.

காப்பு வெண்பா.

முன்னொளி வாய்க்க முறும்மது நலனில் கவியை
தன்னொளிலினாலே சமைத்தானே—யின்னொளிபோற்
பெண்புத்தி மாலைதனைப் பேசிடவே பெவ்வுயிர்க்கும்
கண்ணாழ்வு நிற்பவனே காப்பு.

இதுவுமது.

பெண்புத்திமாலையெனப் பேசிடவே பெவ்வுயிர்க்கு
தன்புத்தியில்லாத் தையலரே—பெண்புத்தி
சொன்னார் முறும்மதுனைத் தோகையரே கண்டறித்திங்
கெக்காரும் வாழ்வி ரிசைத்து.

கண்ணிகள்.

அல்லா வொருவனை அஞ்சி வணங்கிக்கோ மயிலே குயிலே
எல்லா மவனென் நிருதயத் தெண்ணிக்கோ குயிலே
மூயினோர் முத்து முறும்மதைப் போற்றிக்கோ மயிலே எங்கள்
சூயினார் பெற்ற அஹ்மதென் நெண்ணிக்கோ குயிலே
இல்லல்லா வென்றே இருதயம் பற்றிக்கோ மயிலே கபி
எல்லல்லா வென்று ஸலவாத்தை யோதிக்கோ குயிலே
காலை முழித்துக் கணிவா யுலுக்கொள்ளு மயிலே இசை
மேலோன் நஹ்மத்து மேவி யிறக்குவான் குயிலே
விதித்த பறுலுத்தம் வேண்டித் தொழுதுக்கோ மயிலே முன்
கதிக்க கலிமாலைக் கல்பினி லோதிக்கோ குயிலே
முப்பது கோன்பையுக் தப்பாமலேபிடி மயிலே கி
துப்புரவாகவே ஹுப்பாய் எடக்கலாம் குயிலே
சகாத்தைச் செய்து ஸலவாத்தை ஓதடி மயிலே காளை
சொர்க்கத்து வாழ்வுஞ் சுகம் பெறுவாயே குயிலே
பந்தா தனக்குப் பணிவிடை செய்யடி மயிலே முன்
கத்த கபிமேற் கட்டுரை செய்தானே குயிலே

வெள்ளிக்கிழமை விடியமுழுக்கிக்கோ மயிலே தானம்
அன்னம் பவர்க்கன்னம் பருத்து கொடுத்துக்கோ குயிலே
மாலை மகரிபில் மணிவினக் கேற்றிக்கோ மயிலே இசை
மேலோன் வரிசைகள் வீட்டி விறக்குவான் குயிலே
பட்டை யுடுத்திப் பரிமணம் பூசிக்கோ மயிலே இன்பங்கள்
கட்டிய கொங்கைக்குக் கச்சு மிருக்கிக்கோ குயிலே
வார்த்து முடித்து மணங்கள் பூசிக்கோ மயிலே கீ
சேர்த்து புருஷனைச் சிந்தை மகிழ்த்துக்கோ குயிலே
புருஷனுக்கிட்டு கீ போற்றிப்பின் னுண்ணடி மயிலே மெத்த
வரிசைகளான பாக்கத்துண்டாகுமே குயிலே
காவைப் புரட்டி கைப்போடு பேசாதே மயிலே கல்ல
பூவை முடித்துப் பிறர்மனை போகாதே குயிலே
கண்ணின் மையைக் கதிக்கவிடாதடி மயிலே அது
முன்னிலிருந்து முகத்தைப் பழிக்குமே குயிலே
வாசற்படி நின்று வார்த்து முடிக்காதே மயிலே கெட்ட
தோஷத்தன மென்று தூதர் சொன்னாடி குயிலே
உடுத்தாடை சிப்பை ஒருவர்க்கு மீயாதே மயிலே அதிர்
கொடுத்த இரணம் குறைத்த லுண்டாகுமே குயிலே
மகரிபு சேத்தில் வாசற் பெருக்காதே மயிலே அது
பகலிலனந்த படியைக் குறைக்குமே குயிலே
துப்பு வில்லாமற் றோழனைச் சோதே மயிலே அது
முப்பது வேதமொழிந்தவர் சொன்னாரே குயிலே
பூமியதிரவே பூண்டடி வையாதே மயிலே கல்ல
கேமித்த வாழ்வும் கிறையுங்குறையுமே குயிலே
துக்கம் பிடித்துடல் சோம்பித்திரியாதே மயிலே அது
ஏக்கம் பிடித்ததே இரணங்குறையுமே குயிலே
வம்பான பேச்சுகள் வாயிலெடுக்காதே மயிலே அதிர்
துன்பங்கள் வந்து தொடர்ந்து பிடிக்குமே குயிலே
கணவனைக் கண்டால் கடுகவெழுந்திரு மயிலே கல்ல
மனையாட்டி யென்றுன்னை வாழ்த்திக் கொள்வாடி குயிலே
காவிக லிட்டிக்களித்து கைகயாதே மயிலே அது
தேவடியாட் கென்று செப்பிக் கொண்டாடி குயிலே
கண்ணு லுருக்கிக் கணவனைப் பாராதே மயிலே உன்னைப்
புண்ணுக்கி அட்டைப் பிடுங்க விடுவாரே குயிலே

எனியோரைக் கண்டா லிகழ்ச்சியாய்ப் பேசாதே மயிலே காளை
பழிகாரி யென்றுன்னைப் பட்டோலைத் தீட்டுவார் குயிலே
பெருவிர லுற்றுநீ பேணி கடந்தாக்கால் மயிலே உன்னை
ஒருவனு சையற்று வந்தா லழிவானே குயிலே
அஞ்சுமோ ராறு மகத்திற் றெளிந்திக்கோ மயிலே கல்ல
இன்சொல் முறம்ம திடேற்ற மாக்குவார் குயிலே
சற்குரு சொல்லைத் தவறாமற் கொண்டு வா மயிலே கல்ல
சொர்க்க முனக்குண்டு துயோன் சொன்னாடி குயிலே
பூரை மிட்டால் பிழைக்கித்திரியாதே மயிலே அது
காணமற் கெட்ட கடத்தைகளல்லவோ குயிலே
முக்காடு போட்டு முகமேற்பாராதே மயிலே கண்ணிற்
செக்காடுவா ரென்று செப்பினது பொய்யோ குயிலே
கல்லா கா காவில் கைகத்துப் பகையாதே மயிலே அது
பொல்லாங்கு வந்து பிழையாய் முடியுமே குயிலே
அன்னையை தந்தையை அன்பாய் வணங்கிக்கோ மயிலே இனிப்
பின்னை யுனக்குப் பெருகன்மை வேண்டுமோ குயிலே
அஞ்சிலே யொன்றை யறிவார் றெரிந்துக்கோ மயிலே கீ
கெஞ்சிலே யொன்றை கினைக்குமின்னமே குயிலே
புருஷன் சொற்பட்டிப் புறம்பே போகாதே மயிலே காளை
வரிசை கபிகள் மன்றாட மாட்டாரே குயிலே
புழுக்கைகளென்றே யிழிவாகப் பேசாதே மயிலே கல்ல
ஒழுக்க மில்லாதவர்கள் புழுக்கைகளாவாரே குயிலே
பொய்யுத் திருமும் புறமும் விடுவாயே மயிலே கீ
மெய்யு மறிவும் வினங்கி யிருப்பாயே குயிலே
சயாத பாயி இருந்தென்ன போயென்ன மயிலே அந்தக்
காயா மாமெட்டிக் காய்த்தென்ன பூத்தென்ன குயிலே
எத்திம்தனோடு யெதிராடிக் கொள்ளாதே மயிலே காளை
பத்தினி காச்சியார் பாயியென்பாரடி குயிலே
களன புருஷனைக் கொள்ள கினைக்காதே மயிலே உன்னை
அள்ளற்கிடங்கி லழுந்தக் கவிழ்த்துவார் குயிலே
தலைவன் மொழியை கீ தட்டி கடந்தாக்கால் மயிலே காளை
கொலைபாவி யென்றுன்னைக் குழியுள் கெருக்குமே குயிலே
ஆளனுக் குத்தனமு கெல்லாந் காட்டிக்கோ மயிலே காளை
வாழமல் வாழ்வுக்கு வல்லோனுறைத்தானே குயிலே

துணைவி யருமைத் துரோகி யறிவாதே மயிலே காளை
கணவனருமையைக் கன்னி யறிவானோ குயிலே
ஏழைகுடி கெடுத்தெப்படி வாழலாம் மயிலே பின்னும்
காளைக்கிருப்பது காமறியோமடி குயிலே
சத்தியமென்று தலையில்லியாதே மயிலே அது
குற்றமதான கொலை வந்து சேருமே குயிலே
உப்பிட்டபேர்களை யுள்ளத்தி லெண்ணிக்கோ மயிலே கிறை
துப்பட்டி யிட்டுகி ருதாகப் பாராதே குயிலே
தாயாரைப்போலச் சரியாய் நடத்தாக்கால் மயிலே கல்ல
காயகமென்றித்த காணிலஞ் சொல்லுமே குயிலே
தோளூத்தலையுச் சிறந்து திரியாதே மயிலே காளைத்
தேருடன் பாம்புத் திகைக்கப் பிடுங்குமே குயிலே
கிரேகங்க ளசையக் குலங்கி நடக்காதே மயிலே காளை
பங்க காகில் பரிஹத்து லாக்குவார் குயிலே
பாணுகள் சொல்லிப் பகட்டித் திரியாதே மயிலே காளை
வேசையர் சொல்லி மிட்டுக் தொழிலடி குயிலே
மாயமருத்து மனதாச் செய்யாதே மயிலே காளை
காய்ப்போற் கதறி காகிற் தவிப்பாயே குயிலே
என்றைக்கிருந்தாலும் மண்ணுக்கிறையடி மயிலே கைப்
புண்ணுக்குக் கண்ணாடி போட்டெனப் பார்க்கேணும் குயிலே
வெள்ளை யடுத்தி கைவிசி நடக்காதே மயிலே பொல்லாக்
கன்னிபென் னுண்ணைக் கலக்கப் படுத்துவார் குயிலே
மாறுட்டமாக மதிமோசஞ் செய்யாதே மயிலே மெத்தப்
போராட்டமான பிறைவத்து கேரிடும் குயிலே
கன்னத் தனமும் ஹாரும் ஸிஞ வேறுக்கு மயிலே காள்
உள்ளத்தைச் சொன்னால் உடம்பெல்லாம் கோகுதே குயிலே
மணயிருக்க மறுமணம் வேண்டுமோ மயிலே சொத்தக்
கணவ னிருக்க ஹாரும் செய்ய வேண்டுமோ குயிலே
போரிட்டு ஜூர் புரங்களைப் பேசாதே மயிலே அது
கீர் விட்டு இவ்விடம் கீயும் அலைவாயே குயிலே
ஜாலங்கள் பேசித் தூரமாய்த் திரியாதே மயிலே காளை
கோ காகிற் கொடாங்கள் செய்வாரே குயிலே
கோண்டோ னிருக்கக் குலைத்தானெ லெட்டியாய் மயிலே அது
விண்டோ டத்தம் விழியி லடிப்பாரே குயிலே

பொன்னுக் கிசைத்து புரட்டுகள் செய்யாதே மயிலே அது
பின்னுக் குளக்குப் பெரும்பிறை ரொம்பவே குயிலே
கற்றோர் சொல்லை கருத்தென் றறித்துக்கோ மயிலே அருள்
பெற்றோர்களென்று பிரபல மாகுமே குயிலே
கேர்த்த கடன் செய்ய கீ போகலாகாதே மயிலே போனால்
வேத்தன் லிணத்து மேவி யிறக்குவான் குயிலே
கொட்டும் பிராமணர்க் கோலங்க ளோதுக்கு மயிலே காளைப்
பொட்டிட வேண்டுமோ பொன்னின் குடத்திற்கு குயிலே
பெரியோர்கள் சொல்லை கீ பேணி கடவடி மயிலே அப்பாள்
அரிய சுவர்க்க மழகும் பெருவாயே குயிலே
தாய்சொல்லும் வார்த்தை தவறி நடத்தாக்கால் மயிலே கீ
காய்போ லலறி காகிற் கிடப்பாயே குயிலே
கோளுகள் சொல்லிக்குடியைக் கெடுக்காதே மயிலே காளைப்
பாழு காகிற் பாம்பு பிடுங்குமே குயிலே
தாளான்மைப்பேசி தரையிற் கவிழாதே மயிலே கெடுங்
கோடாளிக் கொம்புக் குலத்துக்கே டல்லவோ குயிலே
வெறுத்துக் கணவனை வேறாக வெண்ணினால் மயிலே பூவில்
பருத்திப் படும்பாடு பட்டழி வாயடி குயிலே
பிசுயிக்கா விட்டு கீ மேலாய் இருந்துக்கோ மயிலே பொல்லாத்
துஷுமனெல்லாம் வெகு தூராக கிற்குமே குயிலே
மாயங்கனான மயக்கத்தைத் தன்னடி மயிலே கல்ல
காயகமென்ற நடத்தையைக் கொள்ளடி குயிலே
விண்ணுக் கழகாக விகும் கிலாவொளி மயிலே கல்ல
பெண்ணுக் கழகுதான் பேசா திருப்பது குயிலே
வெள்ளியும் திங்களும் விணிலழகாதே மயிலே காளைக்
கொள்ளி காகிற் கொதிக்க அடிப்பிப்பார் குயிலே
அயலார் புருஷர்மே லாசை கீ வையாதே மயிலே பொல்லா
மைவான பேச்சுகள் வாயிலெடுக்காதே குயிலே
வாய் குற்றம் விட்டால் வரிசை யுனக்கடி மயிலே முத்து
மூக்குத்தி விட்டால் முகத்துக்கழகடி குயிலே
உண்மையைச் சொல்லி யுலகத்திற் வாழடி மயிலே கெட்ட
திண்மைக ளெல்லாக் தீர்த்தோடிப் போகுமே குயிலே

கன்னத்து கோன்பு தொழுகை மறக்காதே மயிலே கன்ன
 ஜன்னத்து வாசற் றிறந்து கொடுக்குமே குயிலே
 பொல்லாத பேச்சுக்கும் போகவு மாகாதே மயிலே கி
 இல்லாத பேச்சை யெடுக்கவு மாகாதே குயிலே
 பெரியோரைக் கண்டிடில் பேணி நடத்துக்கோ மயிலே கல்ல
 அறிவாளர் வந்திடி லஞ்சிப் பணிந்துக்கோ குயிலே
 பின்புத்தி யாலே நீ வெட்கத்தை விட்டாக்கால் மயிலே அது
 பெண்புத்தி கொஞ்சமாய்ப் பேசிக்கொண்டாடி குயிலே
 கணவன் மொழிக்கு நீ கசடாக சொல்லாதே மயிலே காண்ப்
 பிணமாய் காசிற் புழுவாய்ப் புராவாய் குயிலே
 வெளியில் மிருகவிரைந்தடி வையாதே மயிலே காண்க்
 குழியினிற் பாம்பு குழலிற் பிடுங்குமே குயிலே
 கவரை யிடத்தி நீ கையை கொடுக்காதே மயிலே காணத்
 துவரை யடித்தாற்போற் துக்கி யடிப்பாரே குயிலே
 மஞ்சள் குளித்து வருவார் முன்னில்லாதே மயிலே கி
 கொஞ்சிக் கணவனைக் கூடிக் குலாவிக்கோ குயிலே
 கன்னமறையிற் கடுஞ்ஞா மாவதேன் மயிலே அந்தப்
 பின்னையைத் தன்னிப் பெரும் பாவம் கொள்வதேன் குயிலே
 கருவைய யறுத்தேயுருவம் கொலைத்தாக்கால் மயிலே உத்தன்
 கரும் காசிற் கடுவார் கெடுவாயே குயிலே
 துன்பலினுவிற் துடர்ந்து குலாணையே மயிலே காண
 ஒன்பது வாச லுதிரஞ்சி யோடுமே குயிலே
 இரத்தமுஞ் சீழும் கெருப்பாக வாரியே மயிலே அப்போ
 கர்த்தன் மலக்குகள் கதற வடிப்பாரே குயிலே
 வாரிகொடுத்து மறிகெட்டு வந்திடில் மயிலே காண
 ஒரிப்போல் வாய்விட்டுளரிக்கிடப்பாயே குயிலே
 ஆகாத சொல்லை யறிவென் றெடுக்காதே மயிலே கி தான்
 போகாத விடத்துக்குப் போகவு மாகாதே குயிலே
 அன்பாகப்பேசி அதைபக் கெடுக்காதே மயிலே காண
 துன்ப காசில் காய்கின்றிப் பிடுங்குமே குயிலே
 வட்டிகள் வங்கி வயறு வளர்க்காதே மயிலே காண
 வெட்டிச் சதையை விழுங்க வடிப்பாரே குயிலே

ஆருக்கும் பொல்லா வரும் பிழை செய்யாதே மயிலே இந்தப்
 பாருக்குள் உன்னைப்போற் பாக்கிய ரில்லையே குயிலே
 ஆடினா கோன்பை அதாவாய்ப் பிடியடி மயிலே காண
 வேசாற விட்டு நீ விஸ்தி பெறுவாயே குயிலே
 கெஞ்சறியப் பொய்யை கிகரென்று சொல்லாதே மயிலே குழந்த
 பஞ்சுபோ லீமான் பறந்து விடுமடி குயிலே
 சோபத்து கோன்பைத் துடர்ந்து பிடியடி மயிலே காண
 ஆபத்துனக் ககன்று போய் கீங்குமே குயிலே
 ஒக்கப் பிறந்தாரை ஊதாரி கொன்னாதே மயிலே அவர்
 செக்குபோ லொக்கத் திரிக் தலைவாயே குயிலே
 பெண்புத்தியாலே பிறர் முகம் பார்த்தாயே மயிலே கி
 தன்புத்தியாலே யல்லோ தாழவுப் பட்டாயடி குயிலே
 அறிவாளர் சொல்லை அசடாக வெண்ணுதே மயிலே கல்ல
 குறியாகக் கேட்டு குணமாய் நடத்துக்கோ குயிலே
 அஞ்செழுத் துள்ளே யறிவேது சொல்லடி மயிலே அதை
 பிஞ்செழுத் தாகவே பேசும் பிரானடி குயிலே
 மெய் குருபாதம் விளம்பிப் பிடியடி மயிலே மற்ற
 பொய்க் குருவைச் சேரில் பிழைதான் வருமடி குயிலே
 வெறுத்தாக்கால் மூன்று நாள் வீடுற வாடிக்கோ மயிலே அது
 பொறுத்தாசாண்டதை புகழ் கபி சொன்னாரே குயிலே
 ஊராளைப் பார்த்து நீ யுள்ள மெரியாதே மயிலே அது
 வேறவே கெடுமவசன மறியாயோ குயிலே
 உற்றாசைச் சேர்த்து நீ யுறவுங் கொண்டாடிக்கோ மயிலே மனம்
 ஏத்தாலே வாழலா மொத்தாலே வாழலாம் குயிலே
 உன்னுசை கொண்டே யுருகிக் கரைந்தாரே மயிலே அடி
 என்னுசை யுன்னையு மேன்தான் கெடுத்தது குயிலே
 கொண்டவனுக்கு நீ கொண்டகப் பண்ணினால் மயிலே கி
 கண்டவனுக்குக்கெல்லாம் பெண்டாயிருப்பாயே குயிலே
 பொறுமை யருமையும் புத்தியும் தேடிக்கோ மயிலே கொடிய
 வறுமை சிறுமை கவலையுத் தன்னடி குயிலே
 கூறும் பெரியோரைக் கூடிகொண்டாடிக்கோ மயிலே பூவால்
 காருமணம் பெற்ற ஞாயமறியாயோ குயிலே
 சுற்றவர் சிந்தை யெரிய நீ பேசாதே மயிலே காணத்
 துண்டி லகப்பட்ட மின் போலலைவாயே குயிலே

கலைப்பான பேச்சைக் கருத்தாக வெண்ணுதே மயிலே வேடன்
வலையிலகப்பட்ட மான்போல் விழிப்பாயே குயிலே
விநியிலால் வாழுவார் மேதினியிலுள்ளவர் மயிலே கம்
மதியிலால் வாழும் வல்லமை யில்லையே குயிலே
சுமாரை நெஞ்சி விருதயம் பண்ணிக்கோ மயிலே கம்மை
சீமான் சபிதஞ் சேர்த்தல்லோ கொள்ளலாம் குயிலே
தினென்னும் வேதத்தை சிந்தையில் மறவாதே மயிலே கல்ல
வானகப் பெண்ணுடன் வாழ்த் திருப்பாயே குயிலே
கர்த்தன் முஹம்மதைக்கண்டு கொண்டாடிக்கோ மயிலே கல்ல
சொர்க்கத்து ஹலியுலயின் தோழமையாகுவாய் குயிலே
ஆசைக்குத் தேடி யறிந்து தெரிந்துக்கோ மயிலே கல்ல
மாசக்கென்றுள்ளை வகுத்து வைத்தானடி குயிலே
கர்த்தன் சபியைக் கணவிலு மறவாதே மயிலே காளை
முத்து முஹம்மது மோஷத்திலாக்குவார் குயிலே
அதத்துக் கவலையை அப்புறத்தள்ளடி மயிலே உத்தன்
முகத்தினி லுள்ள முசிபத்து கீங்குமே குயிலே
பந்த மிகுந்தாக்கால் பாக்கிய முண்டடி மயிலே கல்ல
சந்த மிகுந்தாக்கால் சாதங்கிடைக்குமோ குயிலே
குதை விரும்பிச் சுகங்களைக் காட்டாதே மயிலே அது
பாதகமென்று பயகாம்பர் சொன்னோ குயிலே
திட்டாதே வாயினுற் றின்குதே பாக்கிலே மயிலே தின்ருல்
மீத்தவ னுத்தன் முகத்தை விட்டேகாளே குயிலே
மாயிதனக்கு மரியாதை செய்யடி மயிலே உத்தன்
மாமோக வாசைக் கணவனைப் பெற்றாளே குயிலே
அஞ்சாத்தனிவழி நெஞ்சாப் போகாதே மயிலே போனார்
சஞ்சலப்பட்டுத் தணல் மெழுகாவாயே குயிலே
முறிவினைப் பேசி முகத்தை முறியாதே மயிலே காளை
இருதலைக் கொள்ளி யெலும்பு கடிக்குமே குயிலே
அகியாயம் கண்டு அரும்பிழை செய்யாதே மயிலே காளை
அருமை குலைத்து ஆவேசம் கொள்வாயே குயிலே
பிள்ளையைத்திட்டிப் பெரும்பாவம் கொன்னாதே மயிலே பின்னல்
உன்னமகிழ்த்து கீ ளாதாரியாவாயே குயிலே
முககாட்டு பெண்ணுக்கு மூக்கினிற் கோபமென் மயிலே அது
மற்காட்டு மூத்தன் கணவனுக் காகாதே குயிலே

இசையாகக் கேட்டு நீ இன்பங்கொள்ளாதடி மயிலே காளை
கசையான செப்புகி காதிலிடுவாரே குயிலே
கட்டும் கணவனை விட்டுப் பிரியாதே மயிலே விட்டால்
கட்டாற்றுக் கிரைப்போற்கெட்டலை வாயடி குயிலே
உத்தன் கணவனுக்கு சதிசெய்தால் மயிலே அவர்
வெத்து காகில் விசனப்படுவாரே குயிலே
ஏழைப் புருஷனை நெள்ளலாய்ப் பேசாதே மயிலே காளை
வாளைக்கொண்டு இவைவகிர்ந்து பிளப்பாரே குயிலே
குயிரான சாஸ்திரக் குறிவைத்துப்பாராதே மயிலே அதிற்
தவறாத சுமான் கருதிப் பறக்குமே குயிலே
புதுக்காளை நெஞ்சிற் பிழையாக வெண்ணுதே மயிலே உன்னில்
ஒரு காலு நீ சொர்க்க முற்றிட மாட்டாயே குயிலே
பணங்களைத் தேடி நீ பாரிற் புதைவாதே மயிலே காளை
பிணத்தனிற் பரம்பு போட்டுப் புறட்டுமே குயிலே
சொக்கட்டான் சோழி சுகமென்றே யாடாதே மயிலே அது
இக்கட்டுப்போலே விடர் கூறதாகுமே குயிலே
குட்டினியாகவே கூட்டிக்கொடுக்காதே மயிலே காளை
கட்டி நெருப்பாலே காச்சப் பிடுங்குவார் குயிலே
பத்தினி மாதரைப் பழிசொல்லுஞ் சொல்லாதே மயிலே கீ
பெற்றிடம் பெண்ணுக்குப் பின்னார் குறைவரும் குயிலே
நிகுமத் துள்ளாளை கிளைவில் வணங்கிக்கோ மயிலே அதனால்
கியாமத்து கான் கல்ல கீர்த்தி பெருகுவாய் குயிலே
புண்ணியஞ் செய்து நீ பூவினிற் வாழ்த்தாக்கால் மயிலே கீ
எண்ணின வெண்ணங்க ளெல்லாம் பவிக்குமே குயிலே
விரியம் பாராட்டி மேனி பாழாக்காதே மயிலே கல்ல
காரியம் பாராட்டிற் காகினி போற்றுமே குயிலே
தொட்ட கணவனைத் தோசஞ் செய்யாதே மயிலே கீ
குட்டம் பிடித்துக் குறைகோய்கள் கொள்வாயே குயிலே
உன்னதைச் சொல்வாரை யூதாரி சொல்லாதே மயிலே அது
பன்னத்தில் வெள்ளம் பறத்தோடி கிற்காதே குயிலே
மூதாக்கள் செய்த முறைப்படி செய்துக்கோ மயிலே அது
மாதாக்கள் செய்தது மக்களுக் கல்லவோ குயிலே
முதுபிக்கு சொல்லி முறுவினி கொன்னாதே மயிலே * சொல்லி
பளுவாகி கீயும் படுப்பாடு மெத்தவே குயிலே

மண்ணிற் பிறத்தார்க்கு வல்லமை யில்லையே மயிலே அதிற்
பெண்ணுப்ப் பிறத்தார்க்குப் பெருமையுமுண்டோ குயிலே
உண்மையைத்தேடி யொழுங்காய் நடத்தாக்கால் மயிலே செய்த
சன்மையுந் திமையுந் காயன நிவானே குயிலே
பணத்துக்கோ ரம்புலி பாரில் இசையாதே மயிலே அவர்
இரணத்துக் கவிழ்தல் கொடுத்தாலுந் திராதே குயிலே
பெண்ணுவே யாரும் பிரபலம் பேசுவார் மயிலே அதில்
மண்ணும் பெண்ணென்று வகுத்தறியாயோ குயிலே
முரீதுகள் வாங்கி முடுக்கி லடுக்காதே மயிலே அதைத்
தெரிந்து நீ சிந்தையிற் றேடக் கடனடி குயிலே
அஞ்சி லுதித்து நீ அஞ்ஞற் பிறந்தாயே மயிலே அந்த
அஞ்சில் வளர்ந்து நீ அஞ்சிமறியாயோ குயிலே
அவிபோடு லாமுட னருள் ஹேமீ முடன் மயிலே நீ
மெலியாதே காவில் விடுத்தை விண்டுக்கோ குயிலே
கவிமாவை மூலக்கருத்தோ டிருத்தினால் மயிலே அங்கே
புலிமாமஞர் திருப்பொற்பதம் காண்பாயே குயிலே
அஞ்சையுந் கட்டி யறிவோடிருக்கினால் மயிலே பொல்லா
வஞ்சனை போக்கி வாப்பாடு மாவாரே குயிலே
மூச்சுவினைந்த மூலத்தைப்பாரடி மயிலே அங்கே
பேச்சிவினைந்த பிரபலம் காண்பாயே குயிலே
மூலத்தின்மேலே முழுத்தா மரையடி மயிலே அதில்
வாலைப்பெண்ணை மனோன் மணி கிற்பானே குயிலே
விண்ணோடியோடி வெளித்திரை கீங்கினால் மயிலே கடற்
கண்ணாடிக்குள்ளொரு காரணம் காணுமே குயிலே
இருகண்மையி லிருதயம் பூட்டினால் மயிலே அதிற்
கருபம் கடுவிற் றொடர்ந்து நின்றாடுமே குயிலே
முகத்துக் கண்ணை முருக்கித் திருத்தினால் மயிலே உத்தன்
அகத்துக்கண்கீரி யறிவங்கே காண்பாயே குயிலே
இல்லல்லாறுவென் றிருதயம் வைத்தாக்கால் மயிலே இனி
அல்லாறு தி தாறு தினம் காண்பாயே குயிலே
செம்மலர்க்குள்ளே சிறத்தெட்டிப் பாரடி மயிலே அங்கே
சன்மையாம் பாத்திமா காயகம் கிற்பாரே குயிலே
சத்தம் பிறந்த தலமெது சொல்லடி மயிலே அது
பத்தி விரண்டு பலகாணும் காண்பாயே குயிலே

எனக்குள் நீயென்று உனக்குள் நானென்று மயிலே அது
தனக்குட்டாளாய்ச் சமைத்தறியாயோ குயிலே
நினைவுமனமே கேளுக நின்றாக்கால் மயிலே கண்ட
கனவெல்லா முனக்குள் கைவசமாகுமே குயிலே
சத்துமனது சருகாமல் நின்றாக்கால் மயிலே அதில்
கர்த்தனும் வந்து கலத்தல்லோ பேசுவான் குயிலே
ஊணையொடுக்கி யொருநனை வானாக்கால் மயிலே நீயும்
காணாக்காட்சிகள் கண்டு மகிழ்வாயே குயிலே
இந்தப் பிறவி மிகுத்து நீ பாரடி மயிலே அந்த
சொரத்தப்பிறவி துறத்தல்லோ தோன்றுங்காண் குயிலே
சித்திரை தன்னி நினைவும் கனவாகும் மயிலே பின்னும்
உற்றுமுழித்தே யுதித்ததார் சொல்லடி குயிலே
கனவிலுருக்கொண்ட காரணம் கேட்டாயோ மயிலே கம்ம
நினைவிலும் நீரு நிக்காதிருத்தாக்கால் குயிலே
கண்டு நினைக்கக் கருத்துறப் போற்றினால் மயிலே அருள்
உண்டு முனக்கிற் கிடையூறு வாராதே குயிலே
அறுசின்னும் சிந்தே யறிவுநீ பாரடி மயிலே காயகம்
குறுசினிற் சத்தம்ஹுவென்று கேட்குமோ குயிலே
சத்தத்தைக் கேட்டுத் தயங்காமல் நில்லடி மயிலே அங்கே
கர்த்தன் முஹம்மதைக் கல்புறக் காண்பாயே குயிலே
மேல்வாகி யேறி வினைந்த தலம் கண்டால் மயிலே சாறு
கால்வாகியேறிக் கணபதி சேர்வாயே குயிலே
சுழிமுனை யேறித்துருவம் நடத்தாக்கால் மயிலே அங்கே
வெளிகலைகளும் வுளைபாடி நிற்குமே குயிலே
காலும்பிறந்த கடுவை யறிந்தாக்கால் மயிலே கல்ல
பாலுங்குடித்துப் பயனுந் தெளிவாயே குயிலே
அற்ற விடத்தி லணுவும் நீ யானாக்கால் மயிலே நீ
உற்ற விடத்தி லொருவரு மில்லையே குயிலே
மாயப் பிறவி மயக்கத்தைத் தன்னடி மயிலே கல்ல
காயாபுரி யுத்தன் கைவசமாகும் குயிலே
மட்டத்துக்குள்ளே மதியைத் திருத்தடி மயிலே திரு
தட்டத்துக் குள்ளே மதிமகர் தோன்றுமே குயிலே
வெண்ணையைக் குவித்து விளக்கா லுருக்கினால் மயிலே அது
யுன்னை யல்லாம லொருவரு மில்லையே குயிலே

மேலோனும் கீழும் வினவித்தனதானால் மயிலே உயிர்
காலஞர் வாங்கவுங் கட்டளை யில்லையே குயிலே
இனத்தைப் பருவத்தி லெண்ணித் தெரிய விட்டால் மயிலே பின்பு
தளர்த்தப் பருவத்திற் றன்னாடி கிற்பாயே குயிலே
வால வயதில் முரீதுகள் வேண்டிக்கோ மயிலே அதின்
கால மறித்து கடவுளைத் தேடிக்கோ குயிலே
மாண்டிடும்போது முரீதுகள் தன்னையறியாவிட்டால்மயிலே அது
மக்க முறையிமது மன்றூட்ட யில்லையே குயிலே
அங்க மிருக்கையி னெங்கு முலாவலாம் மயிலே தங்கள்
அங்க முடைத்தாக்காற் றங்குவ தெங்கனே குயிலே
மந்திரத்தாலு மெழுத்தாலு மாகுமே மயிலே இத்தத்
தந்திர பேச்சைத் தரையினிற் றன்னாடி குயிலே
மவுன மெழுத்து மனமுஞ் சரியிட்டால் மயிலே கி
சுவன பதிக்கும் துரைத்தனப் பெண்ணாடி குயிலே
பூதலை தன்னிலே பொய்க்குரு வானவர் மயிலே இரு
காதையு முடியே கண்ணைமே லேற்றுவார் குயிலே
உண்ணப்பிடிக்க வுபாய மறியாமல் மயிலே இரு
கண்ணைச் சிமிட்டிக் கடும் பார்வை காட்டுவார் குயிலே
மாடுபோ லுண்டு மயக்கமாய்த் தூங்குவார் மயிலே இது
கேடென்றவர்கள் களவிலும் மெண்ணாடு குயிலே
பழித்துப் பெரியோரை பாராம லேகுவார் மயிலே அந்த
வெளிச்சத்தை காட்டுவேன் விட்டிலே வாவென்பார் குயிலே
மிச்ச மில்லாமற் குபாயக்க ளாகவே மயிலே அங்கை
பழித்திடுஞ் செம்பொன் பறிக்கவே தேடுவார் குயிலே
சண்டாளப் பேரைச் சதமென் றெடுக்காதே மயிலே அவ
பெண்டாள வுன்பேற் பிரியப்படுவாரே குயிலே
முரீது கொடுப்பாருக்கு மூன்று குணமுண்டு மயிலே அதை
தெரிந்தாரைப் பார்த்துத் திருவடி போற்றிக்கோ குயிலே
இன்பங்கள் வந்தால் விதமென் றெடுக்கார்கள் மயிலே அவர்
துன்பங்கள் வந்தால் ழுக்கது செய்வாடி குயிலே
தானென்ற வானவம் காட்டிலே பேசாதே மயிலே வல்லாக்
தானென்று கொண்டவர் சற்குருவல்லவோ குயிலே
வாக்கினி லொன்று மனதிலொன்றென்னாதே மயிலே காண்
காக்கினில் துண்டுகள் காட்டியே துக்குவார் குயிலே

மனைநிற் குறுஞ்செட்டுமக்களுக்காகவே மயிலே பொல்லா
வினையில் வருங்கேடு வேண்டவும் பேசாதே குயிலே
களநி விம்பையிற் கண்ணோம் பாராதே மயிலே காண்
குளறியே கண்களைக் கீறியெடுப்பாரே குயிலே
வினாவு பேச்சுக்கு வாணலை மாய்க்காதே மயிலே கண்ணில்
காணப் பிறைக்கு கீ கையேந்தி கில்லாதே குயிலே
சண்டைக ளிட்டுச் சபையினில் பேசாதே மயிலே அது
கொண்டவனுக்கறி வான்மை குறையுமே குயிலே
இந்தாப் பிடியென் றெடுத்துக் கொடுக்காதே மயிலே முன்னற்
சொத்தக் கணவனைத் தோற்றத் தறியாயோ குயிலே
குலாகி மெத்தவுச் சூர கடக்காதே மயிலே செய்த
கூலி குறைத்துக் குறைவு கொள்ளாதே குயிலே
சற்குரு வாணையைச் சார்த்து பணித்தாக்கால் மயிலே அவர்
மெய்க்குரு வானவிட மல்லோ காண்பிப்பார் குயிலே
கல்லாரைச் சேர்த்தாக்கால் கடக்கையும் கல்லாரம் மயிலே கெட்ட
பொல்லாரைச் சேர்த்தாக்கால் புத்தியும் போகுமே குயிலே
விண்ணகி மண்ணகி வெளியு மொளியுமாகி மயிலே அது
அண்ணகி இண்ணகி பறுலா மிருத்ததாம் குயிலே
தாயாகித் தமாயகித் தக்கோர் பிறப்பாகி மயிலே பெற்ற
சேவா யுடனாய்ச் செகத்திற் பிறத்ததாம் குயிலே
மனந்தானே இத்தனை மகத்துவமானது மயிலே அந்த
இளந்தா னறியாம லென் சும்மா பேசுகிறாய் குயிலே
கீருள்ள மட்டும் மீனங்கே துள்ளிடும் மயிலே சுத்த
கீரங்கே யற்றக்கால் மீனெங்கே துள்ளுகான் குயிலே
மனமுள்ள மட்டுக்கும் வல்லமை பேசுவாய் மயிலே இந்த
மனமு மொடுங்கினால் கினைவெங் கிருக்குங்கான் குயிலே
மங்த்தை தடுக்குமுன் மங்ந்தாகப் பராடி மயிலே காலன்
மங்த்தை மறந்தாக்கால் கைசேதப்படுவாரே குயிலே
பிரியுமுன் பிரிந்தா லோவி தம் வெளியாகும் மயிலே தன்னைத்
தெரியுமுன் னிறந்தாக்கால் தேறுவ தேய்வனே குயிலே
கொஞ்சிய வாழ்வுங் குலாவும் பலனெல்லாம் மயிலே கெட்ட
வஞ்சிதன் மெண்ணியுள் பகுமன தாற்பார் குயிலே
பெண்ணாசை விட்டு கீ பேணி கடத்தாக்கால் மயிலே கெட்ட
கன்னாக வந்தால் காலாலுதைப்பாயே குயிலே

இல்லல்லா தன்னை அகத்தி லறியா விட்டால் மயிலே கி
பொல்லா காகிற் புகுவது மெய்யடி குயிலே
பார்த்து முரிதைப் பருவத்திற் றேடிக்கோ மயிலே கி
தூற்றுக் கிருக்கவுஞ் சீட்டுமுண்டா சொல்லுங் குயிலே
சாஞ்சு கூடு மினத்தை பருவத்தில் மயிலே கி
ஓஞ்சு தேடி யுளக் கடனடி குயிலே
பூவிலே வாசம் பிறந்த விதமென்ன மயிலே கவி
மாவிலே ஈமான் கலந்த விதமென்ன குயிலே
கல்லில் நெருப்புக் கலந்த விதமென்ன மயிலே இருள்
அவ்விற் பகலமைந்த விடமல்லோ குயிலே
தன்னை யறிந்து தரிபாட்டி லானுக்கால் மயிலே அங்கே
சொன்ன வழியெல்லாஞ் சோதிபோற் றேணுமே குயிலே
மெத்த புசிப்பாலே மேனிற் சுகத்தாலே மயிலே மையல்
சித்தியாலே நினைவை மறத்தாயே குயிலே
சித்தியாவிட்டு நினைவோ டிருந்தால் மயிலே இறை
முத்தியைப் பெற்ற முஹம்மதை காணலாம் குயிலே
மூலப் பதியின் முனைத்த விதமென்ன மயிலே அது
வேலைப் பதியில் வெளிகண்டு தோற்றுமே குயிலே
தோற்றுமொனைவை தொடர்ந்து கி கண்டாக்கால் மயிலே சொல்
வேற்றுமை பென்றும் வினைக்கவு மாட்டாயே குயிலே [லால்
முத்தொன்றி னாலே முழுதும் படைத்தானே மயிலே ஒரு
வித்தொன்றி னாலே வினவத் தெவியடி குயிலே
ஐயனெனு மட்காங் கண்டு தெவியா விட்டால் மயிலே கடர்த்
துயிலெனுங் கண்ணடி தோற்றவு மாட்டாதே குயிலே
குவிந்து விரிந்த உப்பை யறிந்தாக்கால் மயிலே முகம்
கிமிர்ந்து குடித்து கெரியும் பெருவாயே குயிலே
பூண முண்டான பாதையைக் கண்டாக்கால் மயிலே வெகு
காணற் கண்டு கி காட்சி பெருவாயே குயிலே
சூதக் முற்றிச் சுருபங் கடந்தாக்கால் மயிலே பின்னுஞ்
சூதவி மூன்றாலே சோதித் தெரியுமே குயிலே
வேண்டிக் கல்வி வெறிகொண்ட காய்போல மயிலே கி
யுண்டலை இரத்தம் புசிக்கக் கொடுத்தாயே குயிலே
பேதை யமிர்தம் புசிக்கத் தெவியாமல் மயிலே கி
சூதகமுண் டமான் சுத்த யிழந்தாயே குயிலே

பாதகர் சொல்லைப் பலனென்று கொள்ளாதே மயிலே பொல்லா
காதங் குடித்து காகி லமிழாதே குயிலே
உண்ணுகை காக்கையுன்ன யுணர்ந்தாக்கால் மயிலே மதி
அண்ணாக்கி னுரு மயிர்தங் குடிப்பாயே குயிலே
பாலைக் குடித்தருள் பாக்கியம் பெற்றாக்கால் மயிலே கல்ல
வாலைப் பருவ வயதுனக் கில்லையோ குயிலே
மூளையைப் பற்றி கிளைவு மயங்குமே மயிலே கி
குழவனைத்து துறத்துக்கோ ஞானத்தார் குயிலே
ஊசிரிற் காந்த முருகிப் பிடித்தாற்போல் மயிலே கி
தேசியைப் பற்றித் திரிலோகம் பாரடி குயிலே
மக்க முஹம்மது வாசலுக்குட் சென்றாக்கால் மயிலே ககன
சொர்க்க மருஷுங் குருசுத் துலங்குமே குயிலே
அருகினில் மாயன் கொலுவங்கு தோன்றினால் மயிலே கல்ல
தெரிசனை கண்டு திருவடிப் போற்றிக்கோ குயிலே
முச்சத்திக் குள்ளே முனைப்பாரி விட்டாக்கால் மயிலே இறை
தற்சொருபத்தை கி சார்த்துகொள் வாயடி குயிலே
கைவச டாகக் கருத்தோடு காடினால் மயிலே இனி
ஐவருமே கூடி யறிவு புரிவாரே குயிலே
சஞ்சலவாழ்வைச் சதமென்றிற் கெண்ணுதே மயிலே இது
கொஞ்சமென் றெண்ணிக்குருவை தெரித்துக்கோ குயிலே
மக்களும் பெண்ணும் மனவி யுடைமையில் மயிலே காளைத்
தக்கமென் றெண்ணி கி தன்னை மறத்தாயே குயிலே
திரியுஞ் சடத்தைத் தெண்டித்துப் பாராட்டாமல் மயிலே காளைப்
பிரியும் பொழுதுமே பேதையாய் முழிப்பாயே குயிலே
மஃரிபத்தான வழிகண்டு கில்லடி மயிலே பொல்லாக்
கருமமெதெல்லாங் கசடென்றே தன்னடி குயிலே
புருஷனிடத்திற் பெண்சாதிக்குச் சொர்க்கமே மயிலே இறை
அறுசிற் பெரியோ னஹ்மதிக்கோதினான் குயிலே
பத்தா தனக்குப் பணிந்து கடந்துக்கோ மயிலே நெஞ்சிக்
கர்த்தன் முஹம்மதைக் கண்ணாலே காண்பாயே குயிலே
அஞ்சித் செளித்தே யறிவால் வணங்கினால் மயிலே காளைக்
கொஞ்சியே சொர்க்கத்தில் கூடிக்குலாவலாம் குயிலே

இல்லல்லா தன்னை அகத்தி லறியா விட்டால் மயிலே
பொல்லா காகிற் புகுவது மெய்யடி குயிலே
பார்த்து முரிதைப் பருவத்திற் றேடிக்கோ மயிலே
தூற்றுக் கிருக்கவுஞ் சீட்டுமுண்டா சொல்லுங் குயிலே
சாஞ்சு கூடு மினத்தை பருவத்தில் மயிலே
ஓஞ்சு தேடி யுனக் கடனடி குயிலே
பூவிலே வாசம் பிறந்த விதமென்ன மயிலே
மாவிலே ஈமான் கலந்த விதமென்ன குயிலே
கல்லில் நெருப்புக் கலந்த விதமென்ன மயிலே
அல்லிற் பகலமைந்த விடமல்லோ குயிலே
தன்னை யறிந்து தரிபாட்டி லானுக்கால் மயிலே
சொன்ன வழியெல்லாஞ் சோதிபோற் றேணுமே குயிலே
மெத்த புசிப்பாலே மேனிற் சுகந்தாலே மயிலே
சித்தியாலே நினைவை மறந்தாயே குயிலே
சித்தியாவிட்டு நினைவோ டிருந்தால் மயிலே
முத்தியைப் பெற்ற முஹம்மதை காணலாம் குயிலே
மூலப் பதியின் முனைத்த விதமென்ன மயிலே
வேலைப் பதியில் வெளிகண்டு தோற்றுமே குயிலே
தோற்றுமொனைவை தொடர்ந்து கீ கண்டாக்கால் மயிலே
வேற்றுமை பென்றும் வினைக்கவு மாட்டாயே குயிலே
முத்தொன்றி னாலே முழுதும் படைத்தானே மயிலே
வித்தொன்றி னாலே வினவத் தெரியடி குயிலே
ஐயனெனு மட்காங் கண்டு தெவியா விட்டால் மயிலே
துயிலெனுங் கண்ணடி தோற்றவு மாட்டாதே குயிலே
குவிந்து விரிந்த உப்பை யறிந்தாக்கால் மயிலே
கிமிர்ந்து குடித்து கெரியும் பெருவாயே குயிலே
பூண முண்டான பாதையைக் கண்டாக்கால் மயிலே
காணற் கண்டு கீ காட்சி பெருவாயே குயிலே
சூதக் முற்றிச் சுருபங் கடந்தாக்கால் மயிலே
சூதவி மூன்றாலே சோதித் தெரியுமே குயிலே
வேண்டிக் கல்வி வெறிகொண்ட காய்போல மயிலே
யுண்டலை இரத்தம் புசிக்கக் கொடுத்தாயே குயிலே
பேதை யமிர்தம் புசிக்கத் தெரியாமல் மயிலே
சூதகமுன் மமான் சுத்த யிழந்தாயே குயிலே

பாதகர் சொல்லிப் பலனென்று கொள்ளாதே மயிலே
காதங் குடித்து காகி லமிழாதே குயிலே
உண்ணுகை காக்கையுன்ன யுணர்ந்தாக்கால் மயிலே
அண்ணாக்கி னுரு மயிர்தங் குடிப்பாயே குயிலே
பாலைக் குடித்தருள் பாக்கியம் பெற்றாக்கால் மயிலே
வாலைப் பருவ வயதுனக் கில்லையோ குயிலே
மூளையைப் பற்றி கிளைவு மயங்குமே மயிலே
குழவனைத்து துறத்துக்கோ ஞானத்தார் குயிலே
ஊசிரிற் காந்த முருகிப் பிடித்தார்போல் மயிலே
தேசியைப் பற்றித் திரிலோகம் பாயடி குயிலே
மக்க முஹம்மது வாசலுக்குட் சென்றாக்கால் மயிலே
சொர்க்க மருஷுங் குருசுத் துலங்குமே குயிலே
அருகினில் மாயன் கொலுவங்கு தோன்றினால் மயிலே
தெரிசனை கண்டு திருவடிப் போற்றிக்கோ குயிலே
முச்சத்திக் குள்ளே முனைப்பாரி விட்டாக்கால் மயிலே
தற்சொருபத்தை நீ சார்த்துகொன் வாயடி குயிலே
கைவச டாகக் கருத்தோடு காடினால் மயிலே
ஐவருமே கூடி யறிவு புரிவாரே குயிலே
சஞ்சலவாழ்வைச் சதமென்றிற் கெண்ணுதே மயிலே
கொஞ்சமென் றெண்ணிக்குருவை தெரித்துக்கோ குயிலே
மக்களும் பெண்ணும் மனவி யுடைமையில் மயிலே
தக்கமென் றெண்ணி நீ தன்னை மறந்தாயே குயிலே
திரியுஞ் சடத்தைத் தெண்டித்துப் பாராட்டாமல் மயிலே
பிரியும் பொழுதுமே பேதையாய் முழிப்பாயே குயிலே
மஃரிபத்தான வழிகண்டு கில்லடி மயிலே
கருமமெதெல்லாங் கசடென்றே தன்னடி குயிலே
புருஷனிடத்திற் பெண்சாதிக்குச் சொர்க்கமே மயிலே
அறுசிற் பெரியோ னஹ்மதிக்கோதினன் குயிலே
பத்தா தனக்குப் பணிந்து கடந்துக்கோ மயிலே
கர்த்தன் முஹம்மதைக் கண்ணுலே காண்பாயே குயிலே
அஞ்சித் தெளித்தே யறிவால் வணங்கினால் மயிலே
கொஞ்சியே சொர்க்கத்தில் கூடிக்குலாவலாம் குயிலே

*நத்துக் கணவனுக் கேற்க கடந்தாக்கால் மயிலே காளைக்
 கர்த்தன் பி மகள் காட்சி பொறுவாயே குயிலே
 வழியோ டறித்து மகிழ்ந்து கடந்தாக்கால் மயிலே கி
 அழியப் பதியிலாசான் டிருப்பாயே குயிலே
 புத்திமா குணக்காலித்தனை போதாதோ மயிலே கி தான்
 ஒத்து கடந்தாக்காலித்தனை சொல்வதென் குயிலே
 பெண்புத்தி மாலையைப் பேணி கடந்தாக்கால் மயிலே கி
 விண்ணுற்று ஜென்னத்தில் வீற்றிருப் பாயடி குயிலே
 அன்ன கடையாளே யின்னி ஜெனியாளே மயிலே கி
 எக்காளுக் சொர்க்கத்தில் வின்பமாய் வாழ்வாயே குயிலே
 மங்கன மாகவே எங்கள் முறும்மது வாழி கல்ல
 சங்கை பிமகள் பாத்திமா காயகம் வாழி
 காலியர் கட பி மார்கள் யாவரும் வாழி கல்ல
 அலியர் பெற்ற ஹனு முனைனுமே வாழி
 திங்க னொளி மாருதினுள்ள பேர்களும் வாழி மிக
 பொற்கு பெரியவர் பூவைவர் யாவரும் வாழி
 பெண்புத்தி மாலையைப் பேசிப்ப டித்தோரும் வாழி காலும்
 கண்ணுற்றுக் கண்டு கருத்தாய் கடத்தோளும் வாழி

பெண் புத்தி மாலை முற்றிற்று.

